

Hver er vinur ?
Ýmsir málshættir.
2 blöð qto.

10.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Hver er vinur?

1.

Vinur er sérhver sá, er stílnur oss, þó vér þegjum.

Vinur er vinnarstjarna í lífsins myrku náti.

Vinur er ginsteinur, sem stóðast stílni í þrauta- og sögja-tímum.

Vinur er demantur, greypaður í kring vinnuátvinnar.

Vinur er hlekkur í afkerisheðju lífsins, sá, er þolin berst í stormum þess.

Vinur er óryggi, er með uppleysi mía trúa fyrir öllu.

Vinur er sá, er fyrstur kemur til vor, þegar hönnuðum eignaðum er oss.

Vinur er sá, er heyrar um bójindi vor, áður ömbúun reitnar út hvað vér vordstuldum.

Vinur er sá, er elskar búi samleiðum og oss og þeir að segja samleiðum, þrátt

fyrir það þó vér eignum tilut að máli eða vér séinum til.

Vinur er sá, er þrátt fyrir það þó hann sjálfur sé hönnuður í efsta þætti stjörnu, gleyminn
oss eigi, þó vér stöndum fyrir neðan með þá þess.

Vinur er lástrauðstoppurinn sá, er vér hvað eftir annað getum hafid úr: Trausti,
Samhyggð, leiðbeiningu og hirtleita.

Vinur er sá, er sýnir oss sama velgerð, án tillits til þess, hvað hann getur
haft gott af því síðar. meir fyrir sjálfan sig, heldur af því því að
hann getur gefit oss vel, í þessum vög, að það komi oss að ^{sum} mestu gagni.

"Til er sá ástórnur, sem er tryggari en bróðir." (Ordspr. 18, 24.).

Óþofan hefir þig eltri vinnu þinnu, en hún rekur þá í flotta, sem
eltri eum vinnu þinnu, þó þegar óhönnuðum eld þig, flýja þeir svo
langt í burtu frá þér, að þú hvortki heyrir þá né sér og þeir eltri þig.

Til eru menn, sem eum allra vinnu, en engum trúi.

Vinur á baki, vinur í neyd, er besta bryggja í lífsins leid.

Vinur er best, meðan veröld er þess.

Vinseld er jafnan verði best.

Vinnu þinnu verstu aldrei að fyrirtrögdi frá völdum.

Vinagjöf skal vinda og vel hinda.

Vina-ord eru tryggum heilnem.

Vina-rád eru tryggum föll.

Vina-löftum skal leyra í lengstu lof.

Vini í nauðum sjaldan sjást.

Vini skal lofa þeim afheyrni, en vita afheyrni og í hljóði.

Vini skal varlega reyna.

Vinum við alla vakti sjálfan sig.

Vin til vonds að stöðu, varastu sem sjálfs þins stöðu.

Vinum er vandi sannsógninum að vera.

Vinum þínum, þótt þú vel gjörir, hirtu etaki að hrósa.

Vinum síns og hans vinur skal mætur vinur vera.

Vertu vinavandur, og yfirgeft þá ekki óréttléga.

Vertu vinfastur vinum þínum, en veit ei vinátta hverjum sem lofa vill.

Vertu jafn við vini þína, hvort þér gengur með eða með.

Varpa skal til vina, en fleggia til fjandmanna.

Veldu þér ei þann vin, sem tekur ljómum af vörðingum þínum.

Vel fast vini, þá vel gengur.

Varastu það hjó vinum þínum, sem vinátta þannu að veitja.

Vandi er milli vina að dæma.

Vakta þig fyrri þeim vini, sem þú hefir sœtt við.

Veg fyrri vinum og verra manni.

Vostreytt er annars vinátta, þó all steyldur sé.

Vofur er vina kossinn.

Vontu e dandans, vinur þot.

Vökt er vina stöðin á stundum.

Vopnum og vöðum skulsi vini gleðjast.

Vinum óþús, er verri en óvinur.